

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CHRISTO CAPITE|| TOTIVS ECCLESIAE,|| QVINQVE LIBRIS|| explicata.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIII. Soluuntur argumenta hæreticorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53845](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53845)

CAPVT XIV.

Soluatur primum argumentum hereticorum.

HIC PRIMA obiectio Transylvanorum lib. i. cap. i. talis est. Christus & Apostoli prædixerunt statim venturum Antichristum fuisse post Christi obitum, & aboliturum fidem veram Christi: sed videmus post Christi mortem toto orbe terrarum adoratum Deum trinum in personis & vnum in essentia: igitur aut fides Trinitatis, est fides Antichristi, aut certè mentiti sunt Christus & Apostoli.

Propositionem his testimoniis probant. Ioan. 5. Ego Veni in nomine Patris mei, & non receperitis me: si alius venerit in nomine suo, illum recipietis. Item Ioan. 9. Me oportet operari, donec dies est, Venit autem nox, in qua nemo potest operari: quando in mundo sum, lux sum mundi. Luc. 21. Videte ne seducamini, multi enim venient in nomine meo dicentes, quia ego sum, & tempus appropinquavit, nolite ergo ire post eos. Vide, inquit, quomodo Christus dicat tempus suæ abolitionis in proximo fuisse. Act. 20. Scio quia post discessum meum intrabunt in vos lupi rapaces non parcentes gregi. Coloss. 2. Videte ne quis vos decipiat per Philosophiã, &c. Quæ maior Philosophia, quàm disputationes de essentia, hypostasi, relationibus? 2. Thess. 2. *Mysterium iam operatur iniquitatis, &c.* 1. Ioan. 4. *Antichristus iam nunc est in mundo: omnis qui negat Christum in carne venisse, hic seductor est, & Antichristus.* Vbi notant non esse dictum in carnem venisse, ne fortè putaremus aliquam personam diuinam descendisse, & carnem assumpsisse: sed in carne, vt intelligeremus, Christum nihil esse aliud, quàm carnem, id est, hominem. Deniq; in epistola Iudæ dicuntur iam ipso tempore eius introgressi impij, qui negarent Deum & Christum.

RESPONDEO; Miram esse diaboli astutiã, qui argumentum Catholicorum ab antiquitate, & consensu totius orbis terrarum petitum, in nos retorquere conatur. Sed facilè erit obiectionem hanc primam diluere. Constat enim, propositionem, qua totum argumentum dicitur, esse falsissimam.

k

Nam

Nam si statim à morte Christi vera fides eius penitus abolenda erat, cur venit Christus? cur laboravit? cur mori voluit? ut nihil faceret? at hæc stultitia fuisset, quæ in summam sapientiam cadere non poterat. DEINDE, si omnino in futurum erat, quid opus fuit præmonere, ut caueremus à ductoribus, qui nullo modo impediri poterant, ne totum mundum peruerterent? Deniq; ubi essent illæ promissiones Danielis 2. & Luc. 1. *Et regni eius non erit finis* Et illa Christi Matth. 16. *Porta inferi non præualebunt adversus eam* Matth. ult. *Ego vobiscum sum usq; ad mundi consummationem* Vbi etiam illæ promissiones manerent, quæ omnes Gentes in Christum credituras testantur? Gen. 22. *In semine tuo benedicentur omnes Gentes terra.* Psal. 2. *Dabo tibi Gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam, terminos terra.* Psal. 71. *Adorabunt eum omnes Reges, omnes Gentes serventur.* Hæc enim omnia necesse est falsa esse, si Christi regnum admodum exortum, destruendum erat. nec testimonia ab adversariis allata quidquam probant.

Ad PRIMVM locum dico, ibi non haberi statim venturum Antichristum, nec abolendam esse omnino fidem Christi, sed venturum suo tempore Antichristum, videlicet post finem mundi, & venturum in nomine suo, non in nomine Patris. At noster Christus, quem totus mundus colit, Patrem habet, Patrem agnoscit, & in nomine Patris venit. De quo ibi Christus alloquitur solos Iudæos, nam cum dixisset Evangelista: *Propterea quarebāt eum Iudæi interficere, sed non dixerunt, quia timebant eum, quia sciebant quod esset Filius Dei.* *dixit ergo eis IESVS, &c.* At Iudæi Christum nostrum non receperunt, sed totis viribus oppugnāt, nec Deum, & hominem suum Messiam futurum credunt, sed purum hominem. Ille igitur, de quo Christus loquitur, non est noster Christus, verus Deus, quem Gentes receperunt, sed est Antichristus, quem Iudæi pro Messia aliquando recipient. & sic patet hunc locum omnes interpretes, ut Chrysostomus, Augustinus, Cyrillus, & ceteri.

Ad SECUNDVM locum dico, ibi per noctem, non intelligi tempus, quod fuit, & est ab ascensione Christi; quod tantum fuerit tempus illud, quo Christus corporaliter in mundo vivebat; deinceps autem semper fuerit nox. Nam ita esset, post eius ascensionē nemo potuisset operari, &

inde nemo posset conuerti & credere: *Hoc enim est opus Dei*, Ioan. 6. *Et credatis in eum quem misit ille*. At si nemo potest credere, quare tantum laborant Ministri Transyluani, vt fidem suam nobis persuadeant?

Diem ergo ibi Christus vocauit totum tempus huius vite, & cursum omnium seculorum vsq; ad mundi consummationem, in quo licet salubriter operari; noctem verò, tempus vitæ futuræ: *Quia nec opus, nec ratio erunt apud inferos*, vt Sapiens ait Eccles. 9. *Nec obstat illud: Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi*. Nam Christus etiam modo est in mundo, quia Matth. ult. ait: *Ecce ego vobiscum sum usq; ad mundi consummationem*. Et verè nunc est in mundo, quia adest nunc per gratiam omnibus, & lucet iustis & impiis: at post iudicium non erit amplius in mundo, quia non lucebit impiis. Vnde Isaias cap. 55. *Quærite Dominum dum inueniri potest, inuocate eum dum propè est*. Et Dauid in Psal. 90. *Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra*. Atque hæc quidem explicatio est Augustini, & Chrysostomi in commentario huius loci.

Ad TERTIVM posset dici cum Caictano, illud: *Tempus appropinquauit*, non asseri à Christo, sed referri vt verbum seductorū, qui dicturi essent iam instare diem iudicij. Vnde Paulus monet. 2. Thess. 2. *Ne terreamini, quasi instet dies Domini, &c.* Dico præterea, Christum asserere quidem tempus appropinquasse, nō quidem iudicij, aut Antichristi, aut abolitionis fidei suæ, sed multorum seductorum, qui sibi nomen Christi vsurparent; talis enim fuit Simon Magus tempore Apostolorum, & post eum Menander. vterque enim se Christum dixit, teste Irenæo, lib. 1. cap. 20. & 21. Et Iosephus lib. 20. antiquit. cap. 4. II. 12. & 14. meminit multorum qui suo tempore Iudæos seduxerunt, seq; ipsos prædicarunt, ac si essent saluatores Israël.

Ad QVARTVM dico, Paulum loqui de hæreticis, qui nō diu postea ex ipsa Asia prodituri erant. sic enim ait: *Ex vobis ipsis (alloquebatur autem Asianos) exsurgent viri loquentes peruersa, et abducant discipulos post se*. Id verò impletum esse in Montano, & Montani discipulis, aliisq; hæreticis Asiaticis non dubium est. Vide Eusebium ex versione Ruffini lib. 5. hist. cap. 14. & sequentibus.

Ad QUINTVM dico, Paulū alloqui homines illius temporis, quia nondum nati erant Scholastici, qui disputant de Trinitate. Præterea Philosophia non docet vnum Deum in tribus personis. nec enim solo lumine naturali tam sublimia mysteria vnquam inuestigari, aut persuaderi potuissent. nostri Doctores non disputant philosophicè, vt ostendunt Trinitatem, sed vt soluāt sophismata Philosopharum. Paulus ergo loquitur de Philosophia Ethnicorum, qui tunc regnabant, qui negabant resurrectionē, & pollicebantur vitam beatam sine Christo.

Ad RELIQUA dico, Apostolos prædixisse hæreticos qui fuerunt paulò post illa tempora, vt Ebionitas, Marcionistas, & ceteros, quos etiam vocant Antichristos, non quod essent eximius ille Antichristus, qui in fine mundi venturus, sed quia erant præcursores illius, & illi similes in oppugnando Christo: sicut vnus est Christus summus & eximius, & tamen omnes Prophetæ, & Reges, dicti sunt Christi in Testamento veteri, iuxta illud: *Nolite tangere Christos meos* 104. Et hoc est mysterium iniquitatis quod cœpit tempore Pauli, quia tunc cœpit hæresis Simonis Magi, & similitudo

CAPVT XV.

Soluitur argumentum Secundum.

Chrysostomus ad Rom. 2.
SECUNDA obiectio Transyluanorum lib. 1. cap. 1. & 3. & lib. 2. in explicatione primi capitis Evangelij secundum Ioannem. Tempore Apostolorum Ebion, & Cherinthus docuerunt Christum æternum descendisse in hominem IESVM, vt Irenæus lib. 3. cap. 19. nec est verum, quod vulgo ferrur, Ebionitas docuisse Christum nudum hominem esse. Igitur illi Ebionitæ qui Christum faciunt compositum ex duobus naturis.

RESPONDEO, & hanc etiam miram Diaboli artem esse, qua hæresis Ebionis, quam Transyluani verè sequuntur, nobis attribuitur. Dico igitur veram hæresim Ebionis esse Filium MARIÆ nudum esse hominem, sed anno XXXI. descendisse, & in eo habitasse aliam personam, quæ